

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Εβδομήντα Επτά

Η Σφράγιση των 144.000: Ενοράσεις από το Όραμα του Δανιήλ και τον Προφητικό Συμβολισμό

Jeff Pippenger
2024-04-07

Ο Δανιήλ αγγίχθηκε τρεις φορές στο δέκατο κεφάλαιο, την πρώτη και την τελευταία φορά από τον Γαβριήλ, ενώ το μεσαίο άγγιγμα ήταν από τον Χριστό. Ήταν το μεσαίο άγγιγμα κατά το οποίο ο Δανιήλ αισθάνθηκε οξύτερα τη διαφθορά του, διότι το μεσαίο ορόσημο της αλήθειας αντιπροσωπεύει την ανταρσία. Ο Μιχαήλ ήταν εκείνος που άγγιξε τον Δανιήλ τη δεύτερη φορά, διότι είχε κατελθεί στο τέλος είκοσι μίας ημερών.

Στο τέλος τριών και ημίσεος συμβολικών ημερών, κατά τις οποίες οι δύο μάρτυρες του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως κείνται νεκροί στην οδό, μία φωνή ανασταίνει τους δύο μάρτυρες. Είναι η φωνή του αρχαγγέλου που ανασταίνει. Η κάθοδος του Μιχαήλ στο δέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, κατά την εικοστή δεύτερα ημέρα, ευθυγραμμίζεται με την ανάσταση των δύο μαρτύρων το 2023. Ενώ οι δύο μάρτυρες ήσαν νεκροί στην οδό, στον Ιεζεκιήλ εδείχθησαν τα διασκορπισμένα οστά τους και ερωτήθη αν ενόμιζε ότι εκείνα τα νεκρά ξηρά οστά στην κοιλάδα ηδύναντο να αναστηθούν, και ό,τι απήντησε ο Ιεζεκιήλ ήταν: «Κύριε, συ γνωρίζεις».

Τότε δόθηκε εντολή στον Ιεζεκιήλ να προφητεύσει προς τα οστά, πράγμα το οποίο και έκανε· και όταν το έκανε, αυτά συναρμολογήθηκαν, αλλά ακόμη δεν είχαν ζωή. Η πρώτη προφητεία του Ιεζεκιήλ ήταν η συνάθροιση των οστών, αλλά θα απαιτούνταν μια δεύτερη προφητεία για να αναστηθούν τα οστά ως στρατός. Η δεύτερη προφητεία του Ιεζεκιήλ ήταν η προφητεία του τρίτου αλίμονο, όπως παριστάνεται από τους τέσσερις ανέμους που έφεραν τα οστά στη ζωή. Ο πρώτος Αδάμ δημιουργήθηκε τέλειος, αλλά κατόπιν αμάρτησε και μετέδωσε τον θάνατο σε όλους τους απογόνους του. Η ανάσταση των νεκρών οστών του Ιεζεκιήλ παραλληλίζεται με τη δημιουργία του Αδάμ στην τελειότητά του, διότι ο Αδάμ πρώτα πλάστηκε, και έπειτα ο Κύριος εμφύσησε σε αυτόν πνοή ζωής.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι δύο μάρτυρες λαμβάνουν δοξασμένα σώματα όταν επανέρχονται στη ζωή, διότι αυτό δεν συμβαίνει παρά μόνον κατά τη δεύτερα παρουσία· αλλά η ανάστασή τους παραλληλίζεται με το όραμα του Δανιήλ περί του αιτιατικού οράματος «marah», όταν μεταμορφώνονται στην εικόνα την οποία τότε αντικρίζουν. Γραμμή επί γραμμής, η διαδικασία της σφραγίσεως εκτίθεται με μεγάλη προσοχή από την προφητική μαρτυρία.

Στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, «μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν» στους δύο μάρτυρες, «καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν», και τότε «φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς», και τότε ακούσθηκε «φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσα πρὸς αὐτούς, Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἔχθροὶ αὐτῶν».

Πρώτον, το Πνεύμα εισήλθε σε αυτούς· έπειτα στάθηκαν επάνω στα πόδια τους, και όταν στάθηκαν, φόβος έπεσε επάνω στους εχθρούς τους, οι οποίοι προηγουμένως είχαν χαρεί για τον θάνατό τους. Έπειτα μια φωνή τούς καλεί να ανέβουν, και οι εχθροί τους γίνονται μάρτυρες του γεγονότος. Στον Ιεζεκιήλ, αρχικώς αναγνωρίζονται ως διασκορπισμένοι και νεκροί στην κοιλάδα· έπειτα διακηρύσσεται μια προφητεία που τους συνάγει· κατόπιν η δεύτερη προφητεία τούς κάνει να σταθούν ως ισχυρό στράτευμα. Στον Δανιήλ, πρώτον βλέπει το μεγάλο όραμα που επιφέρει διαχωρισμό δύο τάξεων, και έπειτα αγγίζεται τρεις φορές.

Την πρώτη φορά που τον άγγιξε, δεν είχε δύναμη, βρισκόταν σε βαθύ ύπνο, και το πρόσωπό του ήταν στραμμένο προς τη γη. Ο ύπνος αντιπροσωπεύει τον θάνατο. Ωστόσο, άκουσε τα λόγια που ελέχθησαν.

Μη θαυμάζετε τούτο· διότι έρχεται ώρα, κατά την όποιαν πάντες οι έν τοῖς μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού. Ίωάννης 5:28.

Κατόπιν ο Γαβριήλ έφερε τον Δανιήλ στα χέρια και στα γόνατά του, και έπειτα τον πρόσταξε να σταθεί όρθιος, πράγμα το οποίο και έκανε, αν και έτρεμε. Στη συνέχεια άκουσε τα λόγια του Γαβριήλ, αλλά έμεινε άφωνος. Και ο Ιεζεκιήλ είχε επίσης δει το όραμα του Χριστού, και αυτό προκάλεσε παρόμοια αλληλουχία γεγονότων.

Και επάνω από το στερέωμα που ήταν υπεράνω της κεφαλής αυτών υπήρχε η ομοίωση θρόνου, ως η όψη λίθου σαπφείρου· και επάνω στην ομοίωση του θρόνου υπήρχε ομοίωση, ως η όψη ανθρώπου επάνω σ' αυτόν. Και είδα ως χρώμα ήλεκτρου, ως όψη πυρός κυκλόθεν εντός αυτού, από την όψη των οσφύων αυτού και επάνω· και από την όψη των οσφύων αυτού και κάτω είδα ως να ήταν όψη πυρός, και υπήρχε λαμπρότητα κυκλόθεν. Καθώς η όψη του τόξου που είναι εν τη νεφέλη κατά την ημέρα της βροχής, έτσι ήταν η όψη της λαμπρότητας κυκλόθεν. Αυτή ήταν η όψη της ομοίωσης της δόξης του Κυρίου. Και όταν το είδα, έπεσα επί πρόσωπόν μου, και άκουσα φωνή ενός λαλούντος. Και είπε προς εμέ: Υιέ ανθρώπου, στήσου επί τους πόδας σου, και θα λαλήσω προς σε. Και το πνεύμα εισήλθε μέσα μου όταν ελάλησε προς εμέ, και με έστησε επί τους πόδας μου, και ήκουσα εκείνον που ελάλει προς εμέ. Ιεζεκιήλ 1:26–2:2.

Το όραμα προκάλεσε τόσο στον Ιεζεκιήλ όσο και στον Δανιήλ να ταπεινωθούν έως χώματος, όπου έπεσαν πρηνείς επί της γης. Σε εκείνη την κατάσταση αμφοτέροι εξακολουθούσαν να ακούν τον λόγο του Κυρίου, και αμφοτέροι ανυψώθηκαν σε όρθια στάση για να ακούσουν τους λόγους που τους ελέχθησαν· και όταν άκουσαν τους λόγους, «το Πνεύμα εισήλθε εις» αυτούς. Ο συνδυασμός της θεότητας επιτελείται διά της λήψεως του Λόγου του Θεού, ο οποίος μεταβιβάζεται διά του Αγίου Πνεύματος. Ο «Λόγος» είναι εκείνο που μεταδίδει τη θεότητα στην ανθρωπότητα. Αυτή η αλήθεια πρέπει να αναγνωριστεί, προκειμένου να κατανοηθεί η σοβαρότητα και η σημασία της προφητικής ιστορίας την οποία ο Γαβριήλ παρέχει στον Δανιήλ στο ενδέκατο κεφάλαιο. Η προφητική ιστορία που παρουσιάζεται στο ενδέκατο κεφάλαιο είναι ο αγωγός διά του οποίου το άγιο έλαιο μεταβιβάζεται στις φρόνιμες παρθένες.

Στον Ιεζεκιήλ δίδεται αμέσως η εντολή να παρουσιάσει ένα μήνυμα προς τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό, αν και ο Ιεζεκιήλ πληροφορείται εξαρχής ότι ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός δεν θα

ακούσει τα λόγια του, διότι είναι οίκος αποστατικός. Η εμπειρία του Ιεζεκιήλ είναι η εμπειρία του Ησαΐα στο έκτο κεφάλαιο, και επομένως, επί τη βάσει δύο μαρτύρων, όταν ο Θεός αφυπνίζει τον Δανιήλ από τον ύπνο, ο οποίος είναι σύμβολο του θανάτου, δίδεται στον Δανιήλ ένα μήνυμα για τον αποστατικό οίκο του Λαοδικειακού Αντβεντισμού, αλλά αυτοί δεν θα ακούσουν.

Κατόπιν, ο Δανιήλ αγγίζεται για δεύτερη φορά από τον ίδιο τον Χριστό, ο οποίος αγγίζει τα χείλη του Δανιήλ, καθώς είχε αγγίξει και τα χείλη του Ησαΐα με άνθρακα από το θυσιαστήριο. Τότε ο Δανιήλ μπόρεσε να μιλήσει, αλλά εξακολουθούσε να είναι χωρίς δύναμη και ακόμη δεν είχε πνοή. Σύμφωνα με τον Ιεζεκιήλ, η πνοή έρχεται μαζί με το μήνυμα των «τεσσάρων ανέμων», το οποίο ήταν η δεύτερη προφητεία του Ιεζεκιήλ. Η προφητεία του Ιεζεκιήλ περί των τεσσάρων ανέμων αντιστοιχεί προς το τρίτο άγγιγμα του Δανιήλ, διότι τότε είναι που η πνοή εισέρχεται στα οστά και αυτά στέκονται ως ισχυρό στράτευμα. Κατά το τρίτο άγγιγμα του Δανιήλ είναι που ενδυναμώνεται.

Στις 18 Ιουλίου 2020, ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών διεσκορπίσθη και εισήλθε στον χρόνο της καθυστέρησης της παραβολής. Η ιστορία της σφράγισης απεικονίσθη στην ιστορία από την 22α Οκτωβρίου 1844 έως την αποστασία του 1863. Η εκεί γραμμή ιστορίας, την οποία εκπροσωπεί, επικαλύπτεται με την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον νόμο της Κυριακής, αλλά επικαλύπτεται επίσης και με την ιστορία από την 18η Ιουλίου 2020 έως τον νόμο της Κυριακής. Αυτό το προφητικό φαινόμενο βασίζεται στο γεγονός ότι τα σύμβολα έχουν περισσότερες από μία σημασίες, και η σημασία προσδιορίζεται από το πλαίσιο μέσα στο οποίο εφαρμόζονται.

Όταν εξετάζουμε την έλευση και το έργο οποιουδήποτε από τους τρεις αγγέλους, αυτά διέπονται από την ίδια ακολουθία γεγονότων. Καταφθάνουν στο σημείο κατά το οποίο η προφητεία που συνδέεται με αυτούς αποσφραγίζεται. Η προφητεία αυτή είναι δομημένη επάνω σε τρία βήματα: την έλευσή της, την ενδυνάμωσή της και την κλειστή θύρα στο τέλος της. Υπάρχουν και άλλα ορόσημα μέσα στην ιστορία, αλλά τα τρία δοκιμαστικά ορόσημα της έλευσης οποιουδήποτε από τους τρεις αγγέλους είναι: το πρώτο ορόσημο, όπου μια προφητεία αποσφραγίζεται· το μήνυμα που αποσφραγίζεται ενδυναμώνεται μέσω μιας επιβεβαίωσης· και αυτή η επιβεβαίωση και ενδυνάμωση κατόπιν δοκιμάζει τους άνδρες και τις γυναίκες εκείνης της ιστορίας. Η κατάληξη της ιστορίας παράγει ένα λυδία λίθο, ο οποίος καταδεικνύει αν εκείνοι που στέκονται στην τρίτη δοκιμασία είναι φρόνιμοι ή μωροί.

Μέσα στην ιστορία από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον νόμο της Κυριακής μπορεί κανείς να διακρίνει τρεις αγγέλους. Ο πρώτος έφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ο δεύτερος έφθασε στις 18 Ιουλίου 2020, και ο τρίτος φθάνει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής (τη λυδία λίθο). Η 22α Οκτωβρίου 1844 αντιστοιχεί στην 11η Σεπτεμβρίου 2001, και το 1856 αντιστοιχεί στις 18 Ιουλίου 2020, και το 1863 αντιστοιχεί στον νόμο της Κυριακής. Τούτου λεχθέντος, η περίοδος από 22 Οκτωβρίου 1844 έως το 1863 αντιστοιχεί επίσης στην περίοδο από 18 Ιουλίου 2020 έως τον νόμο της Κυριακής, διότι η 18η Ιουλίου ήταν η άφιξη του δεύτερου αγγέλου της ιστορίας της σφράγισης. Η ακόλουθη ιστορία εξακολουθεί να προσδιορίζεται ορθώς απλώς ως τα ορόσημα οποιουδήποτε αγγέλου.

Στις 18 Ιουλίου 2020, αποσφραγίσθηκε μια αλήθεια η οποία επρόκειτο να δοκιμάσει εκείνη τη γενεά. Το δεύτερο βήμα σε εκείνη την ιστορία είναι όταν οι δύο μάρτυρες ανασταίνονται. Τότε δοκιμάζονται ως προς το αν θα δεχθούν το φως που τότε αποκαλύπτεται, πράγμα που συμβαίνει τώρα. Έπειτα, κατά τον νόμο της Κυριακής (τη λυδία λίθο), θα αποκαλυφθεί ποιος είναι και ποιος δεν είναι φρόνιμη παρθένος. Όταν θεωρούμε την ιστορία απλώς ως τη δομή ενός μεμονωμένου αγγέλου και κατόπιν τοποθετούμε την 22α Οκτωβρίου 1844 έως την αποστασία του 1863 επάνω στην ιστορία από τις 18 Ιουλίου 2020 έως τον νόμο της Κυριακής, διαπιστώνουμε ότι, το 1849, η αδελφή Ουάιτ προσδιόρισε ότι ο Κύριος είχε εκτείνει εκ νέου τη χείρα Του για να συνάξει το υπόλοιπο του λαού Του.

Από τις 22 Οκτωβρίου 1844 έως το 1849, ο λαός του Θεού ήταν διασκορπισμένος. Το 1850 παρήγαγαν τον δεύτερο από τους δύο πίνακες του Αββακούμ. Τον Ιανουάριο του 1851 διαφήμιζαν τον νέο χάρτη στο Review. Ο λαός του Θεού ήταν διασκορπισμένος, και ο τρίτος άγγελος έφθασε με φως. Τότε ο Θεός άρχισε πάλι να τους συνάγει, και κατόπιν παρείχε μια οπτική αναπαράσταση του μηνύματος που επρόκειτο να κηρύξουν, όπως είχε πράξει το 1842. Το φως που ήλθε στις 22 Οκτωβρίου 1844 ήταν αύξηση γνώσεως και συνέχισε, υπό την καθοδήγησή Του, να αναπτύσσεται, και το 1856 εισήχθη το επιστέγασμα εκείνου του φωτός. Το φως εκείνο αφορούσε τους «επτά καιρούς», οι οποίοι ήταν το πρώτο φως που αναγνώρισε ο William Miller, και οι οποίοι παρουσιάσθηκαν ως μία από τις προφητείες που εκπληρώθηκαν στις 22 Οκτωβρίου 1844.

Το φως των «επτά καιρών», το 1856, ήταν τόσο το καταληκτικό σημείο της αύξησης της γνώσεως που δόθηκε στον Μίλλερ, τον αγγελιαφόρο του πρώτου αγγέλου, όσο και το τελικό φως του τρίτου αγγέλου που δόθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844. Η απόρριψη του φωτός το 1856 ήταν τόσο απόρριψη της αύξησης της γνώσεως που αποσφραγίσθηκε το 1798, όσο και της αύξησης της γνώσεως που αποσφραγίσθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844, και απορρίφθηκε από εκείνους που τότε και εκεί μεταβήκαν από την εμπειρία της Φιλαδελφείας στην εμπειρία της Λαοδικείας. Η αποστασία του 1863 ήταν η τρίτη, και λυδία λίθος, δοκιμασία, η οποία καταδείχθηκε μέσω ενός πλαστού διαγράμματος που αφαίρεσε το φως των «επτά καιρών».

Η πρώτη απογοήτευση της 19ης Απριλίου 1844 επήλθε επί του Φιλαδελφειανού κινήματος του πρώτου αγγέλου, επειδή ο Θεός κράτησε το χέρι Του επάνω από ένα λάθος σε ορισμένους από τους αριθμούς του πρωτοποριακού χάρτη του 1843. Η πρώτη απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020 επήλθε επί του Λαοδικειανού κινήματος του τρίτου αγγέλου, επειδή άνθρωποι αγνόησαν ότι στις 22 Οκτωβρίου 1844 ο Χριστός ύψωσε το χέρι Του προς τον ουρανό και ορκίσθηκε ότι χρόνος δεν θα υπάρχει πλέον. Στις 18 Ιουλίου 2020, αποσφραγίσθηκε ένα μήνυμα που επρόκειτο να δοκιμάσει αυτή τη γενεά των παρθένων. Όπως το 1850, ο Κύριος το 2023 εξέτεινε το χέρι Του εκ δευτέρου για να συνάξει τα νεκρά οστά του Ιεζεκιήλ, που ήσαν νεκρά στην οδό από τις 18 Ιουλίου 2020. Έως το 1851, υπήρχε μια νέα οπτική παράσταση του μηνύματος, η οποία ήταν εκπλήρωση της προφητείας του Αββακούμ, κεφάλαιο δεύτερο, ταυτοποιώντας έτσι ότι μετά το 2023 ο Κύριος θα έχει ένα νέο ζωντανό λάβαρο προς ύψωση, το οποίο προτυπώνεται από τις δύο πλάκες του Αββακούμ.

Οι δύο πλάκες του Αββακούμ προτυπώθηκαν από τις δύο πλάκες των Δέκα Εντολών και επίσης από τους δύο άρτους προσφοράς κινήσεως κατά την εορτή της Πεντηκοστής. Οι εκατόν σαράντα

τέσσερις χιλιάδες προσδιορίζονται ως προσφορά απαρχής, και είναι εκείνοι στον Μαλαχία που αντιπροσωπεύουν την προσφορά «ως εν ταις ημέραις ταις αρχαίαις, ως εν τοις έτεσι τοις προτέροις». Υψώνονται ως προσφορά κινήσεως, την οποία θα δει όλος ο κόσμος.

Η αφύπνιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων αρχίζει με τη σύναξη, και αυτή η σύναξη επιτελείται διά του Λόγου του Θεού, διότι τα νεκρά οστά του Ιεζεκιήλ συνάγονται ακούοντας τον Λόγο του Θεού, ενώ είναι ακόμη νεκρά. Ο Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύει το ανθρώπινο όργανο που διακηρύττει το μήνυμα το οποίο συνάγει τα οστά, όταν ο Κύριος εκτείνει τη χείρα Αυτού εκ δευτέρου για να συνάξει το υπόλοιπό Του. Ο Ησαΐας, ο Ιερεμίας, ο Δανιήλ, ο Ιωάννης και ο Ιεζεκιήλ προσδιορίζουν όλοι το ανθρώπινο στοιχείο που μεταφέρει το θεϊκό μήνυμα προς τα νεκρά ξηρά οστά.

Μόλις τα οστά συναχθούν, ο Κύριος αποκαλύπτει την αύξηση της γνώσεως που αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει ο καιρός της δοκιμασίας, και αυτή η γνώση παριστάνεται από «εκείνο το μέρος της προφητείας του Δανιήλ που αφορά τις έσχατες ημέρες». Στη δεύτερη προφητεία του Ιεζεκιήλ, το φως που αποσφραγίζεται είναι το τρίτο αλίμονο, το οποίο είναι το μήνυμα του ανατολικού ανέμου που εμφυσά ζωή στα οστά και τα καθιστά αιτιωδώς ικανά να σταθούν ως ισχυρό στράτευμα. Το φως που αποκαλύπτεται στον Δανιήλ είναι το φως που παριστάνεται από τον βασιλέα του βορρά στο ενδέκατο κεφάλαιο. Από κοινού, ο Ιεζεκιήλ και ο Δανιήλ παριστάνουν «εκείνο το μέρος της προφητείας του Δανιήλ που αφορά τις έσχατες ημέρες», το οποίο είναι οι αγγελίες του (ανατολικού) ανέμου και του βασιλέως του (βορρά).

Αλλ' ειδήσεις από ανατολών και από βορρά θα τον ταραξούν· γι' αυτό θα εξέλθει με μεγάλη οργή για να αφανίσει και να εξολοθρεύσει ολοσχερώς πολλούς. Δανιήλ 11:44.

Το 1856, ο Κύριος είχε σκοπό να ολοκληρώσει το έργο της σφραγίσεως του λαού Του, αλλά εκείνοι επαναστάτησαν. Το μήνυμα το οποίο προόριζε να χρησιμοποιήσει για να τους εξαγάγει από τη Λαοδικειακή τους κατάσταση ήταν οι «επτά καιροί» του Λευιτικού εικοστού έκτου. Όταν ο Κύριος άρχισε να συνάγει τον λαό Του τον Ιούλιο του 2023, τους παρουσίασε για μία ακόμη φορά το μήνυμα των «επτά καιρών» και, μεταξύ άλλων, προσδιόρισε ότι κατά την αντιτυπική Ημέρα του Εξιλασμού η σάλπιγγα του Ιωβηλαίου έπρεπε να ηχήσει, οπότε έπρεπε επίσης να ηχήσει και η έβδομη σάλπιγγα. Η σάλπιγγα του Ιωβηλαίου είναι σύμβολο των «επτά καιρών», και η έβδομη σάλπιγγα είναι το τρίτο αλλοίμονο. Όταν ο Μιχαήλ κατήλθε στο δέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, ο Δανιήλ αντιπροσώπευε εκείνους που αποκτούν την εμπειρία όσων προσεύχονται την προσευχή του Λευιτικού εικοστού έκτου και εκείνους που επιζητούν να κατανοήσουν το προφητικό μυστικό του δευτέρου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει εκείνους που έχουν συναχθεί από τη φωνή του Θεού και κατόπιν στέκονται επί των ποδών τους, ενισχυμένοι για να διακηρύξουν το μήνυμα της ανατολής και του βορρά. Διακηρύττουν εκείνο το μήνυμα μέχρι τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Η διαδικασία της ανυψώσεως εκείνου του στρατεύματος αποτελεί ένα εξόχως λεπτομερές θέμα της προφητείας, και το σημείο κατά το οποίο η Θεϊότητα αρχίζει να συνδυάζεται με την ανθρωπότητα, σε εκπλήρωση της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, άρχισε στην ιστορία που αντιπροσωπεύεται στο εδάφιο ένδεκα του Δανιήλ ένδεκα. Η ιστορία που αντιπροσωπεύεται από το

εδάφιο ένα του Δανιήλ ένδεκα έως το εδάφιο δεκαέξι συμπληρώνει την κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, δηλαδή «εκείνο το μέρος της προφητείας του Δανιήλ που σχετίζεται με τις έσχατες ημέρες».

Καθώς αρχίζουμε να εξετάζουμε τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του Δανιήλ ένδεκα, τα οποία εκπληρώθηκαν πρώτα κατά τη Μάχη του Πανίου το 200 π.Χ., είναι ουσιώδες να κατανοήσουμε τη σημασία αυτών των εδαφίων. Το Πάνιο είναι ο τρίτος από τρεις πολέμους δι' αντιπροσώπων. Η πρώτη μάχη κατέληξε σε νίκη του παπισμού και του στρατού-αντιπροσώπου του, των Ηνωμένων Πολιτειών, το 1989. Η επόμενη μάχη, η οποία παριστάνεται από τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα, και η οποία εκπληρώθηκε με τη Μάχη της Ραφίας, ο βασιλεύς του νότου (Ρωσία), θα νικήσει τον βασιλέα του βορρά και τον στρατό-αντιπρόσωπό του στην Ουκρανία. Η τρίτη μάχη θα είναι όπως η πρώτη, με τον παπισμό (τον βασιλέα του βορρά) να υπερισχύει επί του Κομμουνισμού (των Ηνωμένων Εθνών), με τον στρατό-αντιπρόσωπό του (τις Ηνωμένες Πολιτείες). Αλλά ο τρίτος πόλεμος δι' αντιπροσώπων, ο οποίος είναι η Μάχη του Πανίου, θα εγκαινιάσει επίσης τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Όπως οι περίπλοκοι τροχοειδείς μηχανισμοί βρίσκονταν υπό την καθοδήγηση της χειρός κάτω από τις πτέρυγες των χερουβείμ, έτσι και η περίπλοκη εξέλιξη των ανθρωπίνων γεγονότων τελεί υπό τον θείο έλεγχο. Εν μέσω της έριδος και του θορύβου των εθνών, Εκείνος που κάθεται υπεράνω των χερουβείμ εξακολουθεί να κατευθύνει τις υποθέσεις της γης.»

Η ιστορία των εθνών, τα οποία το ένα μετά το άλλο κατέλαβαν τον καθορισμένο γι' αυτά χρόνο και τόπο τους, μαρτυρώντας ασυνείδητα την αλήθεια της οποίας τα ίδια δεν γνώριζαν το νόημα, απευθύνεται σε εμάς. Σε κάθε έθνος και σε κάθε άτομο του σήμερα ο Θεός έχει ορίσει μια θέση μέσα στο μεγάλο Του σχέδιο. Σήμερα άνθρωποι και έθνη μετρώνται με το νήμα της στάθμης στο χέρι Εκείνου που δεν σφάλει ποτέ. Όλοι, με τη δική τους επιλογή, αποφασίζουν το πεπρωμένο τους, και ο Θεός κατευθύνει τα πάντα υπερισχύοντας, για την εκπλήρωση των σκοπών Του.

«Η ιστορία την οποία ο μέγας ΕΓΩ ΕΙΜΙ έχει χαράξει στον λόγο Του, ενώνοντας κρίκο με κρίκο στην προφητική αλυσίδα, από την αιωνιότητα του παρελθόντος έως την αιωνιότητα του μέλλοντος, μας λέγει πού βρισκόμαστε σήμερα στην πορεία των αιώνων και τι μπορεί να αναμένεται στον χρόνο που έρχεται. Όλα όσα η προφητεία είχε προείπει ότι θα συμβούν, έως την παρούσα εποχή, έχουν αποτυπωθεί στις σελίδες της ιστορίας, και μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι όλα όσα μέλλουν ακόμη να έλθουν θα εκπληρωθούν κατά τη σειρά τους.»

«Η τελική ανατροπή όλων των επίγειων κυριαρχιών προλέγεται σαφώς στον λόγο της αληθείας. Στην προφητεία που εκφωνήθηκε όταν η κρίση από τον Θεό απαγγέλθηκε εναντίον του τελευταίου βασιλιά του Ισραήλ, δίδεται το μήνυμα:»

«Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἀφαίρεσε τὴν τιάρα καὶ βγάλε τὸ στέμμα· ... ὕψωσε τὸν ταπεινὸν καὶ ταπείνωσε τὸν ὑψηλόν. Ἀνατροπὴν, ἀνατροπὴν, ἀνατροπὴν θὰ κάμω αὐτό· καὶ δὲν θὰ ὑπάρχει πλέον, ἕως ὅτου ἔλθῃ ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει τὸ δικαίωμα· καὶ θὰ τὸ δώσω εἰς Αὐτόν.» Ἰεζεκιήλ 21:26, 27.

Το στέμμα που αφαιρέθηκε από τον Ισραήλ μεταβιβάστηκε διαδοχικά στα βασίλεια της Βαβυλώνας, της Μηδοπερσίας, της Ελλάδος και της Ρώμης. Ο Θεός λέγει: «Δεν θα υπάρχει πλέον, έως ότου έλθει Εκείνος στον οποίο ανήκει δικαιοματικά· και θα το δώσω σ' Αυτόν».

«Εκείνος ο καιρός είναι πλησίον. Σήμερα τα σημεία των καιρών διακηρύττουν ότι στεκόμαστε στο κατώφλι μεγάλων και επίσημων γεγονότων. Τα πάντα στον κόσμο μας βρίσκονται σε αναταραχή. Μπροστά στα μάτια μας εκπληρώνεται η προφητεία του Σωτήρος σχετικά με τα γεγονότα που θα προηγηθούν της ελεύσεώς Του: “Θέλετε δε ακούσει πολέμους και φήμας πολέμων... Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος, και βασιλεία επί βασιλείαν· και θέλουσι γείνει πείναι, και λοιμοί, και σεισμοί κατά τόπους.” Κατά Ματθαίον 24:6, 7.»

Το παρόν είναι καιρός συντριπτικού ενδιαφέροντος για όλους τους ζώντας. Άρχοντες και πολιτικοί άνδρες, άνθρωποι που κατέχουν θέσεις εμπιστοσύνης και εξουσίας, σκεπτόμενοι άνδρες και γυναίκες όλων των τάξεων, έχουν την προσοχή τους προσηλωμένη στα γεγονότα που διαδραματίζονται γύρω μας. Παρακολουθούν τις τεταμένες, ανήσυχες σχέσεις που επικρατούν μεταξύ των εθνών. Παρατηρούν την ένταση που κυριεύει κάθε γήινο στοιχείο, και αναγνωρίζουν ότι κάτι μεγάλο και αποφασιστικό πρόκειται να συμβεί—ότι ο κόσμος βρίσκεται στο χείλος μιας συγκλονιστικής κρίσεως.

«Οι άγγελοι συγκρατούν τώρα τους ανέμους της έριδος, ώστε να μη πνεύσουν έως ότου ο κόσμος προειδοποιηθεί για την επερχόμενη καταστροφή του· αλλά μια θύελλα συγκεντρώνεται, έτοιμη να ξεσπάσει επάνω στη γη· και όταν ο Θεός προστάξει τους αγγέλους Του να αφήσουν ελεύθερους τους ανέμους, θα υπάρξει τέτοια σκηνή έριδος, που καμιά πένα δεν μπορεί να περιγράψει.»

«Η Αγία Γραφή, και μόνον η Αγία Γραφή, παρέχει ορθή αντίληψη περί των πραγμάτων τούτων. Εδώ αποκαλύπτονται οι μεγάλες τελικές σκηνές της ιστορίας του κόσμου μας, γεγονότα των οποίων ήδη οι σκιές προβάλλονται εκ των προτέρων, ενώ ο ήχος της προσεγγίσεώς των κάνει τη γη να τρέμει και τις καρδιές των ανθρώπων να λυγίζουν από φόβο.

«“Ίδού, ό Κύριος έρημοϊ την γήν και καθιστᾶ αὐτήν ἔρημον, και ἀνατρέπει αὐτήν, και διασκορπίζει τοὺς κατοίκους αὐτῆς... Παρέβησαν τοὺς νόμους, ἠλλοίωσαν τὸ διάταγμα, ἔλυσαν τὴν αἰώνιον διαθήκην. Διὰ τοῦτο ἡ κατάρρα κατέφαγεν τὴν γῆν, και οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἔρημώθησαν... Παύει ἡ εὐφροσύνη τῶν τυμπάνων, παύει ὁ θόρυβος τῶν εὐφραينوμένων, παύει ἡ χαρὰ τῆς κιθάρας.” Ἡσαΐας 24:1–18.»

«“Αλίμονο για την ημέρα! διότι η ημέρα του Κυρίου είναι πλησίον, και θα έλθει ως όλεθρος από τον Παντοδύναμο.... Ο σπόρος εσάπη κάτω από τους βώλους τους, οι αποθήκες ερημώθηκαν, οι αχυρώνες κατεδαφίστηκαν· διότι ο σίτος εμαράνθη. Πώς στενάζουν τα κτήνη! τα κοπάδια των βοοειδών είναι σε αμηχανία, επειδή δεν έχουν βοσκή· ναι, και τα ποιμνια των προβάτων ερημώθηκαν.” “Η άμπελος εξηράνθη, και η συκή μαραίνεται· η ροδιά, και ο φοίνικας επίσης, και η μηλέα, όλα τα δέντρα του αγρού, εμαράνθησαν· επειδή η χαρά εμαράνθη από τους υιούς των ανθρώπων.” Ιωήλ 1:15–18, 12.»

«Σπαράσσεται ἡ καρδία μου μέσα μου· ... δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω, διότι ἤκουσες, ὦ ψυχὴ μου, τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τὸν συναγεμὸν τοῦ πολέμου. Συντριβὴ ἐπὶ συντριβὴν κηρύττεται· διότι ὅλη ἡ γῆ ἔρημώθη.»

«Ἐθεώρουν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἦτο ἄμορφος καὶ κενή· καὶ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ δὲν εἶχον φῶς. Ἐθεώρουν τὰ ὄρη, καὶ ἰδοὺ ἔτρεμον, καὶ πάντες οἱ λόφοι ἐσαλεύοντο. Ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ δὲν ὑπῆρχε ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἶχον φύγει. Ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ ὁ καρποφόρος τόπος ἦτο ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτοῦ ἦσαν κατεδαφισμέναι.» Ἰερεμίας 4:19, 20, 23–26.

«Αλίμονο! διότι ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶναι μεγάλη, ὥστε καμία δὲν εἶναι ὁμοιά της· εἶναι πράγματι καιρὸς θλίψεως γιὰ τὸν Ἰακώβ· ἀλλὰ θὰ σωθεῖ ἀπὸ αὐτὴν». Ἰερεμίας 30:7.» Education, 178–181.